

Печальних радощів зазнати мені далось  
Я вірний зрадниці нелюблений люблю  
О серце в гордощах я рівен королю  
Що згордувала ним красуня злотокоса

Ця сонна вродниця не зна мого жалю  
Я дужий я стерплю я сам би ще боровся  
Та серце вражене в вечірніх зимних росах  
Чи остуджу твій пал чи тугу розіллю

Король позбавлений найзвичайніших благ  
Дивився я без сліз на мрій розбиті лави  
Щокаті дітлахи із подивом в очах

Де взявсь вітрець мене потішити в неславі  
Вставай угору йди Тобі ясують шлях  
Вершки сосон старих життя персти кістляві